

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΚΑΙ ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ

Ο ΚΙΚΗΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ
ΠΑΡΑΙΤΗΘΗΚΕ ΑΠΟ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ

«Ένα παιδί όταν φτάσει 22 χρονών πρέπει να το αφήσεις να περπατήσει μόνο του»...

ΚΕΙΜΕΝΟ-ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Την Πέμπτη 28 Φεβρουαρίου ο Κίκης Ευθυμίου παρουσιάστηκε στην συνεδρίαση του Εκτελεστικού της Ελληνικής Ορθόδοξης Κοινότητας ΝΝΟ κι υπέβαλε την παραίτησή του από πρόεδρος του Ελληνικού Σπιτιού, του οποίου υπήρξε ο ακούραστος ηγέτης για 22 χρόνια. Το μοναδικό αμιγώς ελληνικό γηροκομείο στην Αυστραλία είναι άρρηκτα συνδεδεμένο μαζί του, καθώς υπήρξε από τους πρωτεργάτες της ίδρυσής του, μαζί με τον Δημήτρη Αναστασίου, τον Σάββα Σαββίδη, την Λούσι Τσιγκρή, τον Χάρη Δαυλν, τον Νίκο Παπανικίτα και τον Δημήτρη Οικονόμου.

Ο επίτιμος, πια, πρόεδρος του Ελληνικού Σπιτιού γεννήθηκε στην Κύπρο κι ήλθε στην Αυστραλία σε ηλικία 19 ετών, τον Ιανουάριο του 1953. «Ο λόγος που μεταναστεύαμε τότε οι Έλληνες ήταν ότι τελειώναμε το σχολείο και δεν υπήρχαν δουλειές. Ήταν η εποχή της μετανάστευσης και των νυφών. Ήλθα για να συνοδεύσω την αδελφή μου που αρραβωνιάστηκε με φωτογραφία έναν κοντοχωριανό μας. Ήθελα να φύγω από την Κύπρο κι έβαλα αίτηση για την Αμερική και την Αυστραλία. Ήλθε πρώτη της Αυστραλίας και συνόδευσα την αδελφή μου. Την έφερα εδώ κι έμεινα», είχε πει στον «ΚΟΣΜΟ» στο ειδικό ένθετο των εορτών του 2010.

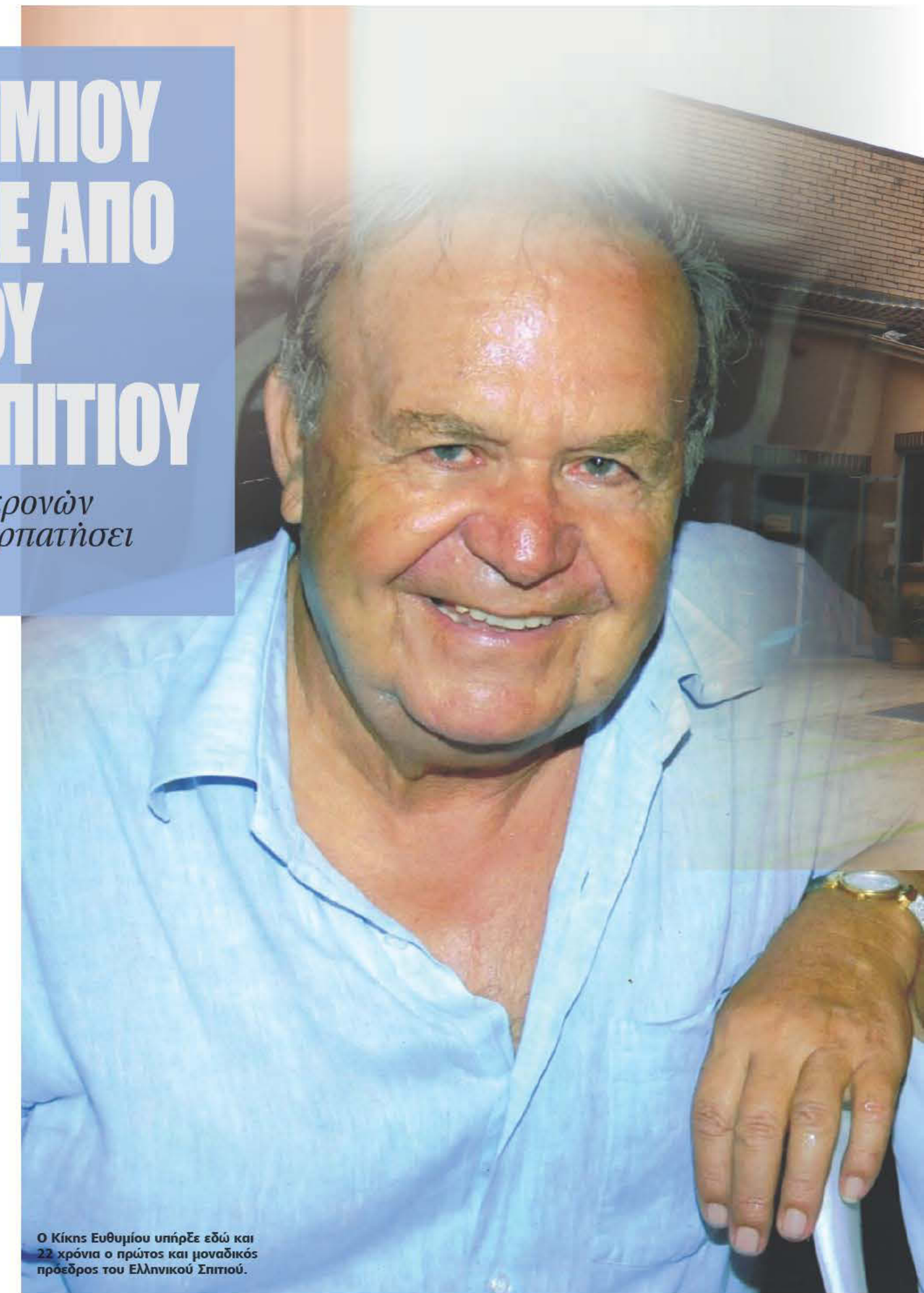
Το 1956, σε ηλικία 23 ετών έγινε μέλος της Ελληνικής Ορθόδοξης Κοινότητας ΝΝΟ και δύο χρόνια αργότερα, το 1958, αντιπρόεδρος της (με τον Πάνο Γεροντάκο και τον Δημήτρη Τσιγκρή). Επίσης, υπήρξε για σειρά ετών πρόεδρος του ελληνικού εμπορικού επιμελητηρίου στο Σίδνεϊ και του ποδοσφαιρικού συλλόγου Καντερμπέρι Μάρικβιλ Ολύμπικ. Για 22 χρόνια υπήρξε ο πρώτος και μοναδικός πρόεδρος του Ελληνικού Σπιτιού, μέχρι την περασμένη Πέμπτη που υπέβαλε την παραίτησή του.

- Πρόεδρε, πως πήρες την απόφαση να παραιτηθείς;

- «Το Ελληνικό Σπίτι είναι σήμερα 22 ετών. Κι ένα παιδί όταν φτάσει 22 χρονών πρέπει να το αφήσεις να περπατήσει μόνο του. Νομίζω πως η ηλικία μου δεν μου επιτρέπει να συνεχίσω. Ελπίζω να μπου νεοί άνθρωποι, με ζήλο και να προσφέρουν. Εγώ κουράστηκα και φεύγω πριν με διώξουν». (γέλια)

- Ποιες θεωρείς ότι ήταν οι κορυφαίες στιγμές του Ελληνικού Σπιτιού αυτά τα χρόνια;

- Αναμφίβολα, η κορυφαία στιγμή ήταν όταν χτίσαμε την δεύτερη πτέρυγα. Όταν φτιάξαμε τα πρώτα 23 διαμερίσματα είχαμε οικονομικές δυσκολίες γιατί τα εξοδά μας ήταν πολύ μεγάλα. Γι' αυτό όταν το 2004 χτίσαμε και

Ο Κίκης Ευθυμίου υπήρξε εδώ και 22 χρόνια ο πρώτος και μοναδικός πρόεδρος του Ελληνικού Σπιτιού.

τα υπόλοιπα διαμερίσματα ήταν μεγάλη στιγμή για το γηροκομείο. Σήμερα υπάρχουν 50 διαμερίσματα κι είναι αρκετά για να λειτουργεί απρόσκοπτα το ίδρυμα. Η Kebia Importex είχε προσφέρει και τότε χρήματα, ενώ θυμάμαι ότι την εβδομάδα που το Ελληνικό Σπίτι μεγάλωσε συνέπεσε να τιμηθώ κι εγώ με το μετάλλιο Order of Australia».

- Τόσο το Ελληνικό Σπίτι, όσο κι εσύ προσωπικά, έχετε δεχθεί πολλές επιθέσεις. Ποιοι είναι οι λόγοι;

- Αρχικά τον μεγάλο πόλεμο τον αντιμετωπίσαμε από την Αρχιεπισκοπή. Το ξέρει όλος ο κόσμος. Μετά ψύχασαν τα πράγματα - πολύ πριν από την ιστορική συμφιλίωση με την Κοινότητα - όταν κατάλαβαν ότι το ίδρυμα αυτό είναι και θα μείνει ελληνικό. Στη συνέχεια είχαμε αντιδράσεις μόνο από μία μερίδα ανεγκέφαλων. Κάποιοι που ονομάζονταν Φίλοι του Ελληνικού Σπιτιού, αλλά αποδείχθηκε ότι μόνο φίλοι δεν ήταν, προσπάθησαν να μας ανακα-

τώσουν. Ο κόσμος δεν τους πίστεψε καμία στιγμή γιατί ήταν συκοφάντες κι αποδείχθηκε πριν από τρεις εβδομάδες που εξασφάλισαμε τη νέα άδεια από την κυβέρνηση, όπως γίνεται κάθε τρία χρόνια, γιατί τα ιδρύματα αυτά υπάγονται στην ομοσπονδιακή κυβέρνηση που τα επιδοτεί. Κακά τα ψέμματα, αν δεν είχαμε την υποστήριξη της κυβέρνησης και της παροικίας δεν θα μπορούσαμε να συνεχίσουμε».

- Πρόεδρε, αναφέρθηκες και στην παροικία. Ποια ήταν η συμβολή της;

- «Θέλω με την ευκαιρία που μου δίνετε να ευχαριστήσω γενικά την παροικία γιατί μας αγκάλιασε από την πρώτη στιγμή. Πήραμε και παίρνουμε πολλή αγάπη και μεγάλα χρηματικά ποσά από την παροικία, τόσο από μεμονωμένα άτομα όσο κι από οργανώσεις κι είμαστε ευγνώμονες γι' αυτό».